

Írta:

2012. szeptember 05. szerda, 14:30

A Széchenyi téren, Pécsen, egy az erre az alkalomra átalakított üzletben nyílt sütőipari termékekből (a képen látható zsemlék csak illusztrációként szerepelnek) kiállítás. A dolog érdekessége, hogy az üvegvitrinekben, illetve a kirakatokban bemutatott terméket meg is lehetett vásárolni. A Pécsi Sütőipari Vállalat, illetve az Élelmiszer-kiskereskedelmi Vállalat közös rendezvényén, még napokig megtekinthetőek a lisztből készült finomságok. A cégek nevéből azonban kitalálható, mindez nem most, de ötven évvel ezelőtt történt.

Már felesleges felkerekedni, de 1962. szeptember 6-án, a 150. vevőt külön köszöntötték, ajándékokkal látták el a szervezők. Ugyanezt elmondhatta magáról az ezredik érdeklődő is, de rá már csak 7-én kerülhetett sor.

A felhozatal, a kor színvonalának megfelelően, egyszerűen parádésnak volt minősíthető! Hiszen kínáltak zsemlét, kiflit, zsemlecipót, peracet, sós kalácsot, fonott kalácsot, zsúrkenyeret, sajtos rudat, túrós táskát, pozsonyi kiflit. Emellett – most tessék megkapaszkodni – még tizenhét fajta más sütemény, meg kenyérféleség szerepelt az ajánlott portékák között.

Piackutatás, 1962 címet is kaphatna ez a bekezdés. Mert az említett esemény során, a meghívott boltvezetők megrendelőlapokat kaptak a kezükbe, ahol az összes felajánlott élelmiszert felsorolták, emellett az árat, illetve az ügyintéző telefonszámát is feltüntették. Ezzel próbálva serkenteni a vásárlási, előbb azonban a megrendelési kedvet.

Mert a megnyitó pillanataiban **Molnár Károly** (elvtárs), a városi tanács ipari

Írta:

2012. szeptember 05. szerda, 14:30

---

osztályának vezetője arról szólt, a Pécsi Sütőipari Vállalat (PSV) nagyobb igényeket is képes kielégíteni, fokozhatja a termelést. Ezzel csengett össze **Ivanoczák János**

(szintén elvtárs) kötetlen beszélgetés során elhangzott gondolata. Ami szerint szerették volna felrázni a boltvezetőket. Mert téves lenne azt hinni, a PSV ezen árukínálata új lett volna. Éppen ellenkezőleg, mindezek túlnyomó többsége már kész volt korábban is, gyártották őket, de nem minden áruházban, kisebb kereskedelmi egység pultjain jelentek meg. Mindezek a problémák az egyoldalú rendelés miatt alakulhattak ki.

Vagyis, kizárólag a forgalmazókon fog múlni a jövőben (persze 1962-ben), milyen lesz a felhozatal, az egyes városrészekben. Ha kérnek, kapnak mindenből, akkor pedig az állampolgárok asztala sem marad majd üresen.

(Hozzá kell tenni, 1962-ben már nem jegyre adták a kenyeret, éhezés sem volt Magyarországon. Legfeljebb akadozott a termelés, a kiszállítás, ám kapni már azért sok-sok dolgot lehetett. Nyilván, a maihoz fogható árubőség nem volt, főleg, mert bizonyos cégek szinte monopolhelyzetben voltak, a gyártás terén.)